

Lacivert Anılar

– Moonlight · 27 Mart 2025

Yavaşça açılan bir kapıydı başlangıç,sonra ardında saklı kalan uçurum belirdi...Kirpiklerinin gölgesinde bir sır saklı,Benliğimin duvarına dizeler kazınıyor, kaybolmuş nehir gibi.An dursun, dünya sessizleşsin,Zaman ötesi bir ses ruhumda yankılanırken,Uyanma sakın.Belki de her şey,bir rüyanın kırık parçalarıydı.Yalnızlığın kuytusunda bir dinginlik diyarı,Bitimsiz hasret,derin uyku.Sonsuzluğun bahçesinde,Karanlığa sıkışmış sesimde feryat.Bir rüzgâr kadar uzak,Derin ve lacivert.Yüreğimde zincirli bir an,Gözlerine fısıldarken,İsmini haykıracağım gür seda ile,Uyanma sakın.Unutulmuş şarkının notaları gibiydi hatıralar.Solmuş fotoğraftan,zamanın tozuna bulanmış bir anı,Uykulu gözlerle gerinirken çocuk gibi,Bir çılgılla koparılır yerinden uykular,Aramızda kırık ayna,yansımamız kayıp.Ve penceremde ruhumu donduran ayaz,Sana açılan yollara,İçimde gölge dansı gibi hüznün dolaşıyor.Ki dudaklarımda papatya yaprakları titrerken,Aklımın yağışında cehennem sağanağı kopuyor.-yanık ezgilerin kanayan yarasında buldum kendimi -Yıldızlar şahit olsun, umut hep var